

Žalobkyně tvrdí, že jednání Komise a Rady bylo takové povahy zakládající jejich mimosmluvní odpovědnost, protože nevzaly v úvahu dostatečně odlišnou kategorii hospodářských subjektů v odvětví banánů, a sice kategorii „nezávislých“ výrobců AKT, protože nejsou ani dovozními subjekty, ani nejsou zapojeny do velkých evropských nebo mnohonárodních skupin a protože nepřijaly opatření k nápravě důsledků, které z toho vyplývají, zatímco Komise se snaží vyhnout narušení běžných obchodních vztahů s osobami, které se nacházejí na různých místech obchodního řetězce.

Žalobkyně se rovněž dovolává zjevného porušení mezi posuzovací pravomocí Rady a Komise a opírá se o pět žalobních důvodů vycházejících z:

- stanovení právních předpisů, které dávají přednost protisoutěžnímu jednání,
- absence opatření určených ke zmírnění těchto protisoutěžních účinků,
- porušení zásad legitimního očekávání a právní jistoty,
- porušení zásady zákazu diskriminace a
- porušení zásady svobodného výkonu profesních činností.

Žalobkyně se rovněž dovolává porušení článků 81 ES a 82 ES ze strany dovozních subjektů.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2005 Nederlandse Vakbond Varkenshouders a dalšími proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-151/05)

(2005/C 171/40)

(Jednací jazyk: nizozemština)

společností Nederlandse Vakbond Varkenshouders, se sídlem v Lunteren (Nizozemsko); Mariem Schepem, s bydlištěm v Lopik (Nizozemsko) a Nederlandse Bond van Handelaren in Vee, se sídlem v 's-Gravenhage (Nizozemsko), zastoupenými Johannesem Kneppelhoutem a Monique Charlotte van der Kaden.

Žalobci navrhují, aby Soud:

- prohlásil žalobu na neplatnost za přípustnou a opodstatněnou;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci navrhují zrušení rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2004, kterým se prohlašuje spojení podniků slučitelné se společným trhem (věc IV/M.3605–SOVION/HMG).

Žalobci tvrdí, že Komise porušila články 2, 6 a 8 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků⁽¹⁾ („Nařízení ES o spojování“). Tvrdí, že Komise nesprávně rozhodla, že navrhované spojení podniků nezpůsobí žádné problémy soutěžitelům na trhu týkajícím se nákupu živých prasat a prasnic určených na porážku a že nepovede k dominantnímu postavení na relevantním trhu. Dodávají, že Komise při stanovení základů pro napadené rozhodnutí použila chybnou definici relevantního trhu, jelikož usoudila, že prasnice tvoří součást trhu s prasaty. Dále tvrdí, že Komise definovala geografický trh nesprávným způsobem.

Žalobci rovněž tvrdí, že došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady postupovat s řádnou péčí. Podle nich jim Komise neposkytla příležitost k vysvětlení jejich stanoviska a nevzala v úvahu jimi předložené informace.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, s. 1.